

مرگم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

طبقه کارگر ایران باید نقش موثر خود را

در تحول دمکراتیک جامعه ما ایفا کند!

کارگران و زحمتکشان ایران!

حزب توده ایران - حزب طبقه کارگر ایران جشن اول ماه مه ' روز همبستگی جهانی کارگران و زحمتکشان را بشما شاد باش میگوید. امسال طبقه کارگر جهانی جشن خود را در شرایط اوج جنبش انقلابی و رهائی بخش ' بسط نیرومند نهضت انقلابی و مطالباتی در شرایط تغییر تناسبات نیروها در صحنه بین المللی بسود سوسیالیسم ' صالح ' دموکراسی و استقلال خلقهای اسیر و وابسته ' در شرایط بحران عمیق و همگانی سرمایه داری جهانی پر با میکند. زحمتکشان جهان حق دارند با امید محکم به آینده بنگرند ' زیرا بیش از بیست و پنج سال پیش در راه مبارزه با سواستعمار و استعمار نو فراهم شده و نقش دگرگون کننده و نو سازی طبقه کارگر بیش از همیشه تقویت یافته است.

در کشور ما نیز در اثر پیدایش رشته های جدید صنایع و رشد نیروهای مولده در شهر و ده طبقه کارگر ایران از جهت کمی و کیفی رشد مییابد و پروتئوریستی صنعتی بشکل قابل توجهی در حال فروزی است. طبقه کارگر به عامل باز هم مؤثر تر و مهمتری در حیات اقتصادی و اجتماعی کشور ما مبدل شده و این نقش روز بروز تقویت مییابد. سنن طولانی مبارزات سیاسی و سندیکائی طبقه کارگر ایران بر رهبری حزب توده ایران و به رهبری اتحادیه های وابسته به شورای منجمده مرکزی در طبقه کارگر کشور ما زنده و پایدار است و این طبقه را برای رزمهای نوین الهام میبخشد. طبقه کارگر ایران استوارترین نیروی ترقیخواه جامعه ما، پیشگامترین و قاطعترین مبارز ضد امپریالیسم و در راه استقلال و دموکراسی در کشور ماست و در پیکارهای استقلال طلبانه مردم کشور و تأمین آزادیها و حقوق دموکراتیک و بر رهبری تحولات بنیادی اجتماعی ایران آینده مهمترین نقش میبهد او است.

رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیک کنونی و بر رأس آن شاه که قدرت بی پایان یک دیکتاتور خون آشام دست خود متمرکز کرده است از طبقه کارگر هراس دارد و لذا از یکسو با تشدید فشار پائسی و با مستقر ساختن ساواک در هر کارخانه ها گروهکها تجمع واقعی و دسته جمعی کارگران برای خواستههای مطالباتی شان جلوگیری میکند و با برتری کارگران را باادداشت کرده و بزندان می افکند و از سویی دیگر سعی میکند با اقدامات رباکارانه و افسانه دروغین ' آشتی طبقاتی ' و با پیش کشیدن سیاستهای شناخته شده ای از قبیل شریک کردن کارگران در سهام، مانع آگاهی کارگران گردد و آنها را از مبارزه با رژیم که حامی سر سخت استثمارگران است منحرف سازد. طبقه کارگر ایران قریب افسانه دروغین آشتی طبقاتی ' آشتی بین کرب و گوسفند ' آشتی بین غارتگر و غارت شده ' بین استثمارگر و استثمار شده را نمیخورد. سیاست کارگری رژیم با همه احزاب و سندیکاهای دولتی و قوانین و مقررات و عوامفریبیهای رنگارنگ نخواهد توانست کارگران ایرانی را در عصر پر شور ما که عصر بیداری جهان ' عصر تحریک تودهها ' عصر رهبری طبقه کارگر است از راه بدر کند.

در واقع وضع واقعی طبقه کارگر ایران خود دروغ بودن دعوی رژیم را نشان میدهد. بجز برخی از امتیازات حساب شده که به افراد معین از کارگران و در نقاط معین از کشور داده میشود ' اکثریت مطلق قریب به تمام کارگران و زحمتکشان شهر و ده در شرایط محرومیت و بی حتی کامل بسر میبرند. درجه استثمار از ایران یکی از شدیدترین درجات استثمار در جهان امروز است. در کشور فروتن ما هنوز دسترس داشتن به باولویه ترین نیازمندیهای زندگی: هشت ساعت کار، دستمزد کافی، برخورداری از تعطیلات ' اطاق و

پیام به همراهان حزب توده ایران

ما میدانیم که شما که راه حزب ما را درست میدانید ' بسیاری. برخی از شما در میدان رزمهای سیاسی و اندیشه ای ' بطور جداگانه و پراکنده تنها و یا گروهی گاه با شور و فداکاری بسیار در نبردید و

اکنون میهن ما دورات بسیار پیچیده ' بسیار دشوار ولی بسیار امید بخش از تاریخ خود را میگذراند. جهان امروز ما با شتاب روز افزون در حال دگرگونی است. ویژگی ستیگ این دگرگونی در آنست که شرایط برای گسترش بیش از پیش جنبشهای نجاتبخش ملی ' توده ای و مترقی هر روز آماده تر میگردد.

از یکسو در کشورهای سوسیالیستی و با کمک آنها در کشورهای هائی که راه ضد امپریالیستی و دموکراسی را برگزیده اند با وجود برخی دشواریها و شکست و پس نشینیهای گذرا پایه های نظام اجتماعی اقتصادی و فرهنگی روز بروز نیرومند تر میگردد و از سوی دیگر در جهان سرمایه داری چهار ستون نظام ددمنشانه امپریالیستی و ارتجاعی پلرزه افتاده و هر روز

گوشه ای از کاخ پر نخوت جور و ستم غارتگران فرو میریزد ' تضاد های درونی دنیای سرمایه داری هر روز شدید تر میشود. هم اکنون غارتگران امپریالیست و آنچه هایشان در همه جا بجان هم افتاده اند و همه با هم با بحرانهای درمان ناپذیر دست بگریزانند.

در گذشته انحصار های چپاولگر برای نجات خود از این گونه بحرانها دو ' دارو' در اختیار داشتند: بدین معنی که در درون کشور خود ' با روی کار آوردن رژیمهای فاشیستی و شبه فاشیستی همگی بار سنگین بحران را بدوش زحمتکشان میانداختند و در برون کشور با روشن کردن آتش جنگ خلیفه را به جنبه می کشاندند و در جریان آن یکی از آنان میکوشیدند گنجینه های دارائی جهان را بیش از پیش از چنگ رقیبان بربریند و سوده های کلانتر و باز هم کلان تری را برای خود تأمین نمایند.

ولی امروز دیگر در برابر وجود و تأثیر سیاسی جنبه نیرومند کشور های سوسیالیستی و در درجه نخست در برابر نیروی شگرف اتحاد جماهیر شوروی و همچنین در برابر ایستادگی نیروی عظیم طبقات زحمتکش که هر روز آگاه تر و مبارز تر میشوند این ' دارو های ' دنباله در صفحه ۲

شاه از زبان پنتاگون سخن میگوید

دیباگو - گارسیا به پایگاه نظامی دریائی و هوایی امریکا چنین پاسخ داده است: ' آنها اغلب از نفوذ امریکا صحبت میکنند ولی به نفوذ روز افزون قدرت دریائی شوروی اشاره نمیکند.

شاه در مصاحبه های قبلی نیز با استناد به چنین استدلالی ' البته بطور سر بسته ' اقدام پنتاگون را در تبدیل دیباگو - گارسیا به پایگاه نظامی توجیه کرده بود. ولی از آنجا که شاه این بار آشکارا با عنوان کردن ' نفوذ روز افزون قدرت دریائی شوروی ' درصد حمایت علنی تری از نقشه امپریالیسم برآمده بجاست دروغ او افشا و برملا شود.

افزایش قدرت دریائی اتحاد شوروی واقعیتی است انکار ناپذیر. این امر باید بیدار باشی باشد برای آن نیرو های و خلعت طلب امپریالیستی که میخواهند صلح جهانی و امنیت ملل را اینجا و آنجا مختل سازند. اما ادعای اینکه اتحاد شوروی در اقیانوس هند دارای پایگاه نظامی است و یا اصولاً چنین قصدی دارد دروغ آشکار است.

نسبت ایجاد پایگاه نظامی در اقیانوس هند به اتحاد شوروی که بمنظور روپوشی و توجیه توطئه های امپریالیسم امریکا در این منطقه اختراع شده تازگی ندارد. آخرین بار کنت راش معاون وزیر خارجه امریکا بهنگام سفر رسمی به اندونزی در اسفند ماه گذشته بمنظور توجیه اقدام پنتاگون 'خطر شوروی' را بهانه قرار داد و عیناً چنین گفت: ' من فکر نمیکند اقیانوس هند باید فقط اقیانوس یکی از دولتهای بزرگ باشد و در این منطقه تنها روسها حضور داشته باشند.

جمله اخیر همان جمله ایست که شاه در مصاحبه های بعدی برای اعلام نظر خود بکار برده و چنانکه اشاره شد در مصاحبه با نیویورک تایمز، نیز آنرا به سر بسته و در لافه ' بلکه آشکار و بی پرده گفته است. اگر شاه در سلسله مراتب خدمتگذاران رسمی پنتاگون سمت خود را اعلام میداشت تکرار باره ای کنت راش و نظایر او میتوانست یک امر عادی تلقی شود. لیکن شاه خود را رئیس یک کشور اعلام میکند و در این مورد مجاز نیست بطور علنی از زبان پنتاگون سخن بگوید. بعلاوه شاه قطعاً باید بداند که در پاسخ تهرانی نظیر گفته های کنت راش و دیگر مأموران امریکائی اظهارات رسمی سران خود کشور های آسیا وجود دارد که ادعای حضور نیرو های نظامی اتحاد شوروی در اقیانوس هند و دعوی ایجاد پایگاه را رد میکنند.

بانو ابندی را گاندی ' نخست وزیر هندوستان در یکی از مصاحبه های اخیر خود ضمن انشای تهمت 'خطر شوروی' در اقیانوس هند رسماً چنین اظهار داشت: ' اتحاد شوروی کشوری نیست که کشتیهای آن مقدم بر دیگران وارد این منطقه شده باشند. بعلاوه آنها چند مقاصد صلح هیچ تبت دیگری ندارند.

موضع اتحاد شوروی در قبال اقیانوس هند بیش از آن روشن است که بتوان باستناد جعل 'خطر شوروی' دنباله در صفحه ۲

در روز های که افکار عمومی جهانیان ' منجمه مردم ایران نگران اقدام پنتاگون در تبدیل دیباگو - گارسیا به پایگاه نظامی اتمی امریکا در اقیانوس هند است شاه با مصاحبه های دستوری رفته رفته بیشتر خود را بعنوان سخنگوی پنتاگون رسوا میسازد. از جمله این مصاحبه ها ' مصاحبه شاه با معبر نیویورک تایمز، در جزیره کیش است که مقارن با روز اعتراض جهانی به توطئه جدید امپریالیستی در اقیانوس هند صورت گرفت.

شاه در قبال سؤال ' نیویورک تایمز ' پیرامون نظر او در باره اقیانوس هند و نگرانیهای دول ساحلی این اقیانوس ' منجمه دولت هندوستان ' از تبدیل

خروج از سنتو خواست مبرم مردم ایران است

۲۵ - مین کمیته نظامی سازمان پیمان مرکزی (سنو) روز های نهم و دهم فروردینماه در تهران جلسه داشت. قرار است ۲۱ - مین اجلاسیه نوینی شورای وزیران سنو روز ۳۱ اردیبهشت ماه در واشنگتن برگزار شود. نصیر عصار دبیر کل ایرانی سنو سرگرم مسافرت هائی است که بمنظور تدارک و برگزاری این اجلاسیه صورت میگردد.

سال سومی است که شاه روش حساب شده قبلی خود را نسبت به سنو تغییر داده و در صدد برآمده است پیمانی را که خود او یک باشکاه حرفه و در حال اختصار معرفی میگردد از نو زنده کند. چنانکه میدانیم این سالها درست مقارن زمانی است که در زمینه نپل به پیروزی سیاست همزیستی مسالمت آمیز و حصول تفاهم غرب و شرق و باامال اثبات عدم ضرورت پیمانهای نظامی ' به ابتکار دول سوسیالیستی بویژه اتحاد شوروی چرخش واقعی و نمربخشی صورت گرفته است.

دربار ' سیاست خارجی کشور ما ایران را نه بر اساس تأثیر عوامل دراز مدت تأمین منافع ملی ' در انطباق با گرایشهای عمده صلح و همزیستی در سیاست بین المللی ' بلکه به پیروی از تمایلات ضد خلقی و تهمذات خود در برابر مرتجعترین محافل امپریالیستی تعیین میکند. از این جهت بود که اجلاسیه سال گذشته شورای وزیران سنو در تهران ' که در یک وضع استثنائی برگزار گردید ' برای زمامداران ایران منشاء امید های فراوانی شد.

چرخش موقت دولت پاکستان در عدول از روش پیشین در قبال سنو و اعزام نماینده رسمی به اجلاسیه تهران تحریکات دوگلاس هیوم وزیر خارجه دولت محافظه کار انگلستان و تأیید راجرز وزیر خارجه وقت امریکا از سیاست و نظر نوظبئی ایران در مورد سنو، عواملی بود که دولت ایران را به احیاء سنو و قبول تهمذات کمر شکن دیگر در قبال این پیمان شقوق و ترغیب مینمود.

با چنین برداشت غلط که گویا دوران جدیدی،

برای احیاء سنو آغاز شده دولت ایران طی سال گذشته به اقدامات خطرناکی مبادرت ورزید. علنی کردن جنگ در ظاهر و شرکت وسیعتر در آن ' تا مرز کشتا نیدن کمک نظامی ایران به حیشه بمنظور سرکوب مبارزات رهائی بخش در ظاهر و اریتره ' اقدام به خرید های غیر عادی و خارق العاده اسلحه و تجهیزات نوین نظامی از امریکا و انگلستان و فرانسه و آلمان غربی حمایت علنی از محافل دیکتاتوری و نظامی در پاکستان در اوائل و اواسط سال گذشته و بالاخره تحریکات علنی تر پایان سال علیه جمهوری عراق و دامن زدن به اختلاف بین کردها و اعراب که هم اکنون ادامه دارد نمونه های از این اقدامات بشمار میروند.

شاه در رأس رژیم ' خلعت بری (دبیر کل پیشین سنو) در مقام وزارت خارجه و عصار در سمت دبیر کل ایرانی پیمان سنو در جریان چند سال اخیر ' بویژه سال گذشته ' تلاش همه جانبه ای بمنظور احیاء سنو انجام داده اند. قاعدتاً آنها اکنون باید در انتظار برداشت نتایج لازم از کار خود باشند. اما درست در همین جاست که شاه بار دیگر مشاهده میکند سیاست ضد ملی و ارتجاعی او در دل بستن به پیمانهای امپریالیستی نظامی محکوم به شکست است.

هیچیک از وزرای خارجه ای که در ۲۰ - مین اجلاسیه شورای وزیران سنو سیاست دولت ایران را در مورد احیاء پیمان تأیید میکردند و در پیام شاه دایر باینکه باید نقش مهم سنو ... را ارزیابی کنیم ' و در پیمان دفاعی سنو باقی بمانیم، صحه میدادند در ۲۱ - مین اجلاسیه شورای وزیران سنو شرکت نخواهند داشت:

ویلیام راجرز جای خود را به هنری کیسینجر داده است. دوگلاس هیوم وزیر خارجه دولت محافظه کار انگلستان جای خود را به کالا کان وزیر خارجه دولت کارگری داده است. تغییرات سال گذشته موجب شد خلیق بایولکن همراه با سیاست ارتجاعی دولت ترکیه جای خود را در دولت یولنت اجویت بدهد.

دنباله در صفحه ۲

افزایش قدرت دریائی اتحاد شوروی واقعیتی است انکار ناپذیر. این امر باید بیدار باشی باشد برای آن نیرو های و خلعت طلب امپریالیستی که میخواهند صلح جهانی و امنیت ملل را اینجا و آنجا مختل سازند. اما ادعای اینکه اتحاد شوروی در اقیانوس هند دارای پایگاه نظامی است و یا اصولاً چنین قصدی دارد دروغ آشکار است.

نسبت ایجاد پایگاه نظامی در اقیانوس هند به اتحاد شوروی که بمنظور روپوشی و توجیه توطئه های امپریالیسم امریکا در این منطقه اختراع شده تازگی ندارد. آخرین بار کنت راش معاون وزیر خارجه امریکا بهنگام سفر رسمی به اندونزی در اسفند ماه گذشته بمنظور توجیه اقدام پنتاگون 'خطر شوروی' را بهانه قرار داد و عیناً چنین گفت: ' من فکر نمیکند اقیانوس هند باید فقط اقیانوس یکی از دولتهای بزرگ باشد و در این منطقه تنها روسها حضور داشته باشند.

جمله اخیر همان جمله ایست که شاه در مصاحبه های بعدی برای اعلام نظر خود بکار برده و چنانکه اشاره شد در مصاحبه با نیویورک تایمز، نیز آنرا به سر بسته و در لافه ' بلکه آشکار و بی پرده گفته است. اگر شاه در سلسله مراتب خدمتگذاران رسمی پنتاگون سمت خود را اعلام میداشت تکرار باره ای کنت راش و نظایر او میتوانست یک امر عادی تلقی شود. لیکن شاه خود را رئیس یک کشور اعلام میکند و در این مورد مجاز نیست بطور علنی از زبان پنتاگون سخن بگوید. بعلاوه شاه قطعاً باید بداند که در پاسخ تهرانی نظیر گفته های کنت راش و دیگر مأموران امریکائی اظهارات رسمی سران خود کشور های آسیا وجود دارد که ادعای حضور نیرو های نظامی اتحاد شوروی در اقیانوس هند و دعوی ایجاد پایگاه را رد میکنند.

بانو ابندی را گاندی ' نخست وزیر هندوستان در یکی از مصاحبه های اخیر خود ضمن انشای تهمت 'خطر شوروی' در اقیانوس هند رسماً چنین اظهار داشت: ' اتحاد شوروی کشوری نیست که کشتیهای آن مقدم بر دیگران وارد این منطقه شده باشند. بعلاوه آنها چند مقاصد صلح هیچ تبت دیگری ندارند.

موضع اتحاد شوروی در قبال اقیانوس هند بیش از آن روشن است که بتوان باستناد جعل 'خطر شوروی' دنباله در صفحه ۲

پیام به همراهان حزب توده ایران

سستی دیگر نمیتواند مانند گذشته مؤثر واقع گردند. زیرا تناسب نیروها در میدان نبرد جهانی هر روز بیشتر بود نیرو های سوسیالیستی و ضد امپریالیستی و بزبان امپریالیستها و مرتجعین در تقییر است و دمدم امکانات تاریخی سرمایه داری امپریالیستی در عرصه های مختلف بیشتر کاهش می یابد.

تنها اگر يك نگاه کوتاه به سیاهه پس نشینی های امپریالیسم در سراسر جهان که مهمترین آنها را شکست امپریالیستهای امریکائی در ویتنام باید شمرد بیندازیم و بیروزیهای را که در پنج سال گذشته نیرو های پیشرو و ضد امپریالیست بدست آورده اند از جلوی چشم بکنوریم درستی گفته بالا روشن میگردد.

تجربا در آن بخش از جهان که دورا دور ایران است از سال ۱۳۴۸ با بنظر پیش آمدهای چشمگیری رخ داده است. ما در این دوران کوتاه شاهد آن بوده ایم که در عراق، در پاکستان، در افغانستان و در ترکیه دگرگونیهای بیش و کم مهمی بوجود آمده که در نتیجه آن چهره سیاسی این بخش از جهان تغییر پایه ای کرده و رژیم ارتجاعی شاه ایران هر روز بیشتر در بملاقات افراد فرو مرود.

همگام با این دگرگونی در همه جهان سرمایه داری تناقضات درونی نظام ارتجاعی میهن ما که بر پایه حاکمیت مطلق شاه بر رأس طبقات حاکمه یعنی سرمایه داران بزرگ وابسته به امپریالیسم و زمینداران کلان و پوروکراتها و تواره بند های سیاست نو استعماراری استوار است هر روز بیشتر شدت پیدا میکند.

شما خود شاهد این تشدید تضاد ها هستید و می بینید که از یکسو غارتگری کلان در زمان جامه هر روز بی پروا تر میگردد و بر برابر آن دشواریهای زندگی مردم هر روز افزایش مییابد. بعضی رقمه های نیم بند و مردم فربیی های شمشک کننده رژیم اثر خود را از دست داده و دیگر قادر نیست بروی این تناقضات سروپوش بگذارد.

شما می بینید که از یکسو ناراضیای مردم بطور بیسابقه ای شدت میگیرد و از سوی دیگر رژیم شاه برای نگهداری پایه های غارتگری خود هر روز بفشار و آدمکشی بیشتر دست میزند. فرزندان میهن پرست خلقهای ایران را یا از راه شکنجه و زندانها، یا از راه کشتار بی بند و بار در خیابانها و یا از راه اعدام رسمی گروه گروه درو میکنند.

خود این تشدید ترور و اختناق بهترین دلیل سستی پایه های حاکمیت رژیم کنونی است. فشار و آدمکشی رژیم شاه درست در دورانی هر روز بیشتر بالا میگیرد که در سراسر جهان شرایط عینی برای پاره شدن زنجیر های اسارت امپریالیستی و ارتجاعی هر روز آماده تر میشود و در ایران ناراضیای همگانی نه تنها همه مردم فرا گرفته بلکه بخش چشمگیری از طبقات فرمانروای جامعه یعنی دور اندیشان آنها را دچار هراس و تردید کرده است.

رقای گرامی! شرایط جهانی و درونی برای گسترش جنبش ضد امپریالیستی آزادخواهانه و پیشرو در میهن ما هر روز مساعد تر میگردد. در چنین دورانی بار سنگین ترین وظیفه بر دوش گردان آگاه جنبش است بدون کوشش و فداکاری آگاه و منظم بدون انضباط و پیگیری نیروی آگاه نمیتواند از این روند امید بخش بهره گیری کند و این کوشش و فداکاری انقلابی تنها در چهارچوب حزب پیشرو یعنی حزب طبقه کارگر میجوید تا بالا ترین مرز بار آور گردد. بدین سخن گرد آوردم همه مبارزان انقلابی پیشرو جامعه در چهار چوب حزب توده ایران. یگانه سازمان سیاسی واقعی طبقه کارگر ایران بصورت عمده ترین وظیفه تعویق ناپذیر همه مبارزان انقلابی ایران در هر جا که هستند فرامده است.

واقعیت دردناک جنبش ما ایست که کوشش های پیشتر جدا گانه و کمتر با هم دو بخش حزب یعنی بخشی که بهجارت اجباری آمد و بخشی که در ایران ماند در ۱۸ سال گذشته نتوانست به هدف خود که زنده کردن سازمانهای حزب در سراسر کشور است برسد.

تردیدی نیست که در کنار عوامل گوناگون عینی (مانند فشار و اختناق سیاسی، نا پیگیری و ضعف و خیانت عناصر نیمه راه، اثر تبلیغات اتهام آمیز

خروج از سنتو خواست مبرم...

دولت با کشتن چنانکه مورد علاقه شاه بود نتوانست در جهت گرایش بیشتر بسمت پیمانهای نظامی حرکت کند. لیکن این دولت با خروج از سنتو اقدام به بهبود روابط خود با هندوستان و بنگلا دش شرایط مساعد تری برای رهائی خود از قیود پیمان های نظامی ایجاد کرده است.

چنین تغییراتی که در فاصله زمانی کوتاه بین ۲۰ - ۲۱ مین اجلاسیه شورای وزیران سنتو تنها در منطقه عمل این پیمان صورت گرفته، علنا از عینم مانندن کامل امید شاه به احیاء سنتو حکایت میکنند. در صورتیکه شکست وارده به نیروهای امپریالیستی و ارتجاعی در دیگر نقاط جهان از جمله شکست نظامی اسرائیل در جنگ اکتبر گذشته وهم چنین پیروزیهای مهمی را که از انعقاد قراردادهای اتحاد شوروی و ایالات متحده امریکا در جریان سال قبل در اجرای سیاست صلح اتحاد شوروی داتر به تحقق سیاست هدریستی مسالمت آمیز امنیت جمعی دراروپا و آسیا و بازگشت ناپذیر ساختن دوران جنگ سرده پیداست آمده، در نظر بگیریم، خواهیم دید که سیر آتی تحول سیاست بین المللی نه فقط آرزوی شاه را در احیاء سنتو بر نمی آورد، بلکه شرایط مساعد تری به منظور پایان دادن به عمر پیمانهای نظامی ایجاد میکنند.

در این شرایط اجلاسیه قریب التوقع شورای وزیران سنتو در واشنگتن نخواهد توانست در جهت آرزوهای شاه گام تازه ای بردارد ولی با این حال نمیتوان از نظردور داشت که تمایل مرتجعترین مخالف امپریالیستی به ادامه دوران جنگ سرد و آمادگی شاه برای قبول تعهدات جدید به منظور حفظ سنتو، بویژه وضع خطرناکی برای امنیت و منافع کشور ما ایران بوجود میآورد.

شاه موجودیت رژیم خود را بیش از پیش به پیمانهای نظامی امپریالیستی و قبول تعهدات جدید در برابر این پیمانها وابسته ساخته است. بهمین جهت اولتو وطرد پیمانهای نظامی خاصه سنتو را برای خود فاجعه بشمار میآورد. بدین علت است که شاه برای حفظ سنتو بدون توجه به غالب کار به قبول تعهدات بیش از پیش کمر شکن تن در میدهد و علیرغم منافع ملی کشور ما و مصالح امنیت و صلح در منطقه به اقدامات خطرناکتری دست میزند.

جریان اخیر مضمون خطرات جدی است و عواقب و نتایج غیر قابل جبرانی را دامنگیر کشورها و اصولا همه کشورهای منطقه میسازد. مردم ایران و نیروهای مترقی و ملی نمیتوانند نسبت به این جریان همه شما گام بگیرم در راه بهم پیوستگی همه نیروهای پراکنده حزب در سراسر ایران، زنده کردن سازمان های حزب و سرانجام ایجاد آن شرایطی که در آن ستاد رهبری جنبش نجاتبخش ملی ما در درون ایران برپا گردد، به پیش برویم.

رقای گرامی! در پایان فهرست وار آنچه را که وظیفه مبرم هر فرد انقلابی همراه حزب میدانیم بازگو میکنیم: ۱ - روشنگری فعال بشکل مستقیم و غیرمستقیم در باره ماهیت ارتجاعی رژیم و فرآواندن مردم بمبارزه سازمان دادن این مبارزات و رهبری آن!

۲ - شرکت فعال در همه گونه مبارزات روزانه زحمتکش، و آزادخواهان مانند اعتراضات، نمایشات و اعتصابات و کوشش در رهبری صحیح این مبارزات؛ ۳ - تلاش پیگیر در عین ساختن اقدامات ساواک و پلیس بر ضد مبارزان راه آزادی، کمک به سایر مبارزان پیگیر، کمک بوندانیان سیاسی از هر دسته و گروه، کمک بخواهان حزب؛ ۴ - بدست آوردن نظریات حزب (راديو بيك ایران و نشریات مرکزی)، تکثیر اسناد عمده و رساندن آن بمرکز ناراضی و بویژه به مبارزان انقلابی؛ ۵ - تهیه نشریات روشنگرانه و تجهیز برای اقدامات عملی بر اساس خطوط اساسی اسناد مرکزی حزب؛ ۶ - رساندن رویداد های چشمگیر از زندگی سیاسی و اجتماعی حورا نور خود به مرکز حزب؛ ۷ - گرفتن ارتباط مطمئن با مرکز حزب؛ ۸ - کوشش در بزرگویی بهترین عناصر انقلابی وارد کردن آنها به حزب و ایجاد گروه بهم فرشته حزبی با در نظر گرفتن همه اصول کار متفی.

رقای گرامی! ما امید و اطمین داریم که شما همراهان مبارز حزب توده ایران به این ندای ما با توجه بتمام اهیتی که در آن نهفته است برخورد خواهید کرد.

دشمنان و ازدگان، نقش خرابکارانه انحرافات اندیشه ای مانند مائوئیسم و سایر نوسانات خرده بورژوازی عامل ذهنی نیز تأثیر داشته و از این جهت مسؤولیت عمده ناکامی در زنده کردن سازمانهای حزب متوجه هر دو بخش حزب است و در این زمینه هیچیک از این دو بخش نمیتوانند شانه از زیر بار این مسؤولیت خالی کنند. ولی در این هم تردیدی نیست که گفتگوهای مکرر و بی حاصل در باره تاریخ گذشته حزب ما و بویژه تاریخ سالهای پرشور مبارزه برای ملی کردن نفت و کشتار بی سرانجام در باره علل شکست ۲۸ مرداد و ناکامی دوران طولانی در زمینه زنده کردن سازمانهای حزب اکنون به سدی جدی در برابر یگانگی و گسترش جنبش توده ای ما مبدل شده است.

ولی آیا تعیین سهم مسؤولیت بخشهای گوناگون حزب، از کجاست و افراد آن در شرایط کنونی امکان پذیر است؟ آیا چانه زدن بر سر اینکه این و یا آن تصمیم حزب در گذشته تا چه حد اشتباه بوده و یا اینکه مسؤولیت شکست تا چه اندازه متوجه حزب ما و یا سایر نیرو های سیاسی بوده است در لحظه کنونی ما را بجای نیرساند؟

آیا درست برای همینکه بتوانیم این گذشته را در مجموعه افتخارات و اشتباهاتش برسی کنیم ضروری نیست که سازمانهای حزب را زنده کنیم و برای آنها پایه های استوار بنا نهمیم تا بتواند در کنار انجام وظیفه تاریخی خود در زمینه رهبری جنبش خلقی به دشواریهای درونی خود نیز سر انجام دهد؟

رقای عزیز! امروز يك وظیفه تعویق ناپذیر تاریخی در برابر شما همراهان حزب است و این فرمان سرپیچی ناپذیر جنبش پیشرو خلقهای میهن ماست: هر چه زود تر به حزب توده ایران پیوندید همه نیرو های خود را برای زنده کردن و گسترش سازمانهای آن در سراسر کشور بکار اندازید و باندیشه و کار خلاصه خود برای بالا بردن کیفیت و نیروی کمی حزب بما کمک رسانید!

دنباله از صفحه ۱

خطراتی که زائیده عضویت در سنتو است بی اغنا باشد. نباید به شاه اجازه داد تا برای حفظ سنتو به قیمت در گیر ساختن ایران و نیرو های مسلح آن در اقدام ماجراجویانه امپریالیستی در مرز ها و یا حتی کشورهای خارج، نظیر آنچه هم اکنون در عمان میگردد، مشکلات عظیم و خطرناک برای کشور ما پدید آورد. تا چنین خطاری علاج ناپذیر نشده باید برای رهائی ایران از قید پیمان نظامی سنتو مبارزه کنیم.

در شرایط کنونی جا دارد خواست خروج ایران از سنتو با جدی رساتر از جانب همه مردم ایران مطرح گردد. بجاست که اجلاسیه نوبتی شورای وزیران سنتو با اعتراض آشکار مردم ایران به ادامه عضویت دولت در این پیمان همراه باشد! م. جهان

خطراتی که زائیده عضویت در سنتو است بی اغنا باشد. نباید به شاه اجازه داد تا برای حفظ سنتو به قیمت در گیر ساختن ایران و نیرو های مسلح آن در اقدام ماجراجویانه امپریالیستی در مرز ها و یا حتی کشورهای خارج، نظیر آنچه هم اکنون در عمان میگردد، مشکلات عظیم و خطرناک برای کشور ما پدید آورد. تا چنین خطاری علاج ناپذیر نشده باید برای رهائی ایران از قید پیمان نظامی سنتو مبارزه کنیم.

در شرایط کنونی جا دارد خواست خروج ایران از سنتو با جدی رساتر از جانب همه مردم ایران مطرح گردد. بجاست که اجلاسیه نوبتی شورای وزیران سنتو با اعتراض آشکار مردم ایران به ادامه عضویت دولت در این پیمان همراه باشد! م. جهان

خطراتی که زائیده عضویت در سنتو است بی اغنا باشد. نباید به شاه اجازه داد تا برای حفظ سنتو به قیمت در گیر ساختن ایران و نیرو های مسلح آن در اقدام ماجراجویانه امپریالیستی در مرز ها و یا حتی کشورهای خارج، نظیر آنچه هم اکنون در عمان میگردد، مشکلات عظیم و خطرناک برای کشور ما پدید آورد. تا چنین خطاری علاج ناپذیر نشده باید برای رهائی ایران از قید پیمان نظامی سنتو مبارزه کنیم.

در شرایط کنونی جا دارد خواست خروج ایران از سنتو با جدی رساتر از جانب همه مردم ایران مطرح گردد. بجاست که اجلاسیه نوبتی شورای وزیران سنتو با اعتراض آشکار مردم ایران به ادامه عضویت دولت در این پیمان همراه باشد! م. جهان

خطراتی که زائیده عضویت در سنتو است بی اغنا باشد. نباید به شاه اجازه داد تا برای حفظ سنتو به قیمت در گیر ساختن ایران و نیرو های مسلح آن در اقدام ماجراجویانه امپریالیستی در مرز ها و یا حتی کشورهای خارج، نظیر آنچه هم اکنون در عمان میگردد، مشکلات عظیم و خطرناک برای کشور ما پدید آورد. تا چنین خطاری علاج ناپذیر نشده باید برای رهائی ایران از قید پیمان نظامی سنتو مبارزه کنیم.

خطراتی که زائیده عضویت در سنتو است بی اغنا باشد. نباید به شاه اجازه داد تا برای حفظ سنتو به قیمت در گیر ساختن ایران و نیرو های مسلح آن در اقدام ماجراجویانه امپریالیستی در مرز ها و یا حتی کشورهای خارج، نظیر آنچه هم اکنون در عمان میگردد، مشکلات عظیم و خطرناک برای کشور ما پدید آورد. تا چنین خطاری علاج ناپذیر نشده باید برای رهائی ایران از قید پیمان نظامی سنتو مبارزه کنیم.

خطراتی که زائیده عضویت در سنتو است بی اغنا باشد. نباید به شاه اجازه داد تا برای حفظ سنتو به قیمت در گیر ساختن ایران و نیرو های مسلح آن در اقدام ماجراجویانه امپریالیستی در مرز ها و یا حتی کشورهای خارج، نظیر آنچه هم اکنون در عمان میگردد، مشکلات عظیم و خطرناک برای کشور ما پدید آورد. تا چنین خطاری علاج ناپذیر نشده باید برای رهائی ایران از قید پیمان نظامی سنتو مبارزه کنیم.

خطراتی که زائیده عضویت در سنتو است بی اغنا باشد. نباید به شاه اجازه داد تا برای حفظ سنتو به قیمت در گیر ساختن ایران و نیرو های مسلح آن در اقدام ماجراجویانه امپریالیستی در مرز ها و یا حتی کشورهای خارج، نظیر آنچه هم اکنون در عمان میگردد، مشکلات عظیم و خطرناک برای کشور ما پدید آورد. تا چنین خطاری علاج ناپذیر نشده باید برای رهائی ایران از قید پیمان نظامی سنتو مبارزه کنیم.

خطراتی که زائیده عضویت در سنتو است بی اغنا باشد. نباید به شاه اجازه داد تا برای حفظ سنتو به قیمت در گیر ساختن ایران و نیرو های مسلح آن در اقدام ماجراجویانه امپریالیستی در مرز ها و یا حتی کشورهای خارج، نظیر آنچه هم اکنون در عمان میگردد، مشکلات عظیم و خطرناک برای کشور ما پدید آورد. تا چنین خطاری علاج ناپذیر نشده باید برای رهائی ایران از قید پیمان نظامی سنتو مبارزه کنیم.

خطراتی که زائیده عضویت در سنتو است بی اغنا باشد. نباید به شاه اجازه داد تا برای حفظ سنتو به قیمت در گیر ساختن ایران و نیرو های مسلح آن در اقدام ماجراجویانه امپریالیستی در مرز ها و یا حتی کشورهای خارج، نظیر آنچه هم اکنون در عمان میگردد، مشکلات عظیم و خطرناک برای کشور ما پدید آورد. تا چنین خطاری علاج ناپذیر نشده باید برای رهائی ایران از قید پیمان نظامی سنتو مبارزه کنیم.

دنباله از صفحه ۱

دنباله از صفحه ۱